

Udskriftsdato: mandag den 27. juli 2026

VEJ nr 9275 af 24/02/2026 (Gældende)

Vejledning om genoptagelse efter arbejdsskadesikringsloven

Ministerium: Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdstilsynet, j.nr. 2024-55465

Vejledning om genoptagelse efter arbejdsskadesikringsloven

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Generelt om behandling af genoptagelsessager efter loven
 - 2.1. Sagsforløbet
 - 2.2. Retten til at få genoptaget en sag
 - 2.3. Erstatningsansvarlige skadevoldere
 - 2.4. Sondring mellem anmodning om genoptagelse og ny anmeldelse i erhvervssygdomssager
3. Betingelserne for genoptagelse efter loven
 - 3.1. Regelgrundlaget
 - 3.2. Frist for genoptagelse af anerkendelsesspørgsmålet vedrørende arbejdsskade og spørgsmålet om erstatning til efterladte
 - 3.2.1. Anmodning om genoptagelse inden for 5 år fra første afgørelse
 - 3.2.2. Anmodning om genoptagelse senere end 5 år fra første afgørelse – absolut frist
 - 3.2.3. Erhvervssygdomme, der senere optages på fortegnelsen
 - 3.3. Nye oplysninger
 - 3.4. De nye oplysninger skal indebære en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse
 - 3.4.1. Oplysninger i forhold til vurdering af anerkendelsesspørgsmålet
 - 3.4.2. Oplysninger i forhold til vurdering af erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålet
 - 3.5. Den, der anmoder om genoptagelse, skal dokumentere nye oplysninger
 - 3.6. Eksempler
4. Genoptagelse – udgifter til behandling og hjælpemidler
5. Revision – Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om at behandle sagen igen på et senere tidspunkt

1. Indledning

Vejledningen har til formål at give en nærmere beskrivelse af reglerne og praksis for genoptagelse af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v., som er afgjort af Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring (AES) eller Ankestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring (loven). Vejledningen afløser vejledning nr. 9817 af 24. august 2017.

Vejledningen beskriver reglerne for genoptagelse af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. efter arbejdsskadesikringslovens § 41 og gælder for genoptagelsesansøgninger fremsat 1. juli 2024 eller senere. Vejledningen gælder ikke i sager, hvor ulykken er sket eller erhvervssygdommen er anmeldt før 1. januar 2004. Ved ansøgninger om genoptagelser i perioden 1. januar 2004 – 30. juni 2024 og efter tidligere arbejdsskadesikringslove, se vejledning nr. 9817 af 24. august 2017.

Reglerne om genoptagelse efter loven er beskrevet i vejledningens afsnit 2-4, mens adgangen for AES til at behandle sagen igen på et senere tidspunkt (såkaldt revision) er beskrevet nærmere i vejledningens afsnit 5. Sideløbende med genoptagelsesadgangen efter lovens § 41, finder de almindelige regler for forvaltningsretlig (ulovbestemt) genoptagelse anvendelse. Praxis for forvaltningsretlig genoptagelse berøres ikke i denne vejledning.

Lovens regler om genoptagelse blev ændret i 2024 på baggrund af en politisk aftale, hvor ønsket har været at nedbringe antallet af genoptagelser, som ikke giver tilskadekomne eller efterladte en bedre retsstilling end den, de har fået efter den oprindelige afgørelse. Det er derfor nu i højere grad blevet pålagt tilskadekomne eller efterladte allerede ved genoptagelsesansøgningen at underbygge grundlaget for ansøgningen. Det er arbejdsskademyndighederne, som vurderer, om en genoptagelsesansøgning indeholder nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en tidligere afgørelse kan føre til en materiel ændring af den tidligere afgørelse.

2. Generelt om behandling af genoptagelsessager efter loven

2.1. Sagsforløbet

Når AES modtager en skriftlig ansøgning om genoptagelse, orienteres sagens parter. Parterne orienteres om, at en ansøgning om genoptagelse er modtaget, og at AES nu vil vurdere, om de fire betingelser, jf. afsnit 3., for at genoptage sagen er opfyldt.

Hvis de fire betingelser for genoptagelse beskrevet nedenfor i afsnit 3.1. ikke er opfyldt, træffes der afgørelse om afslag på genoptagelse, uden at der foretages en ny materiel vurdering af de faktiske forhold. AES' afgørelse om ikke at genoptage sagen kan indbringes for Ankestyrelsen af tilskadekomne eller efterladte. Ankestyrelsen kan i denne situation tiltræde AES' afgørelse om afslag på genoptagelse eller træffe afgørelse om, at AES skal genoptage sagen, og derved ændre AES' afgørelse.

Hvis betingelserne for genoptagelse er opfyldt, genoptager AES afgørelsen og træffer en ny materiel afgørelse. AES kan i denne nye afgørelse enten træffe en ændret afgørelse eller en afgørelse med samme resultat som den tidligere truffe afgørelse. AES' beslutning om at genoptage et spørgsmål kan ikke påklages til Ankestyrelsen, fordi der er tale om en procesledende beslutning.

Sagens parter kan indbringe den nye materielle afgørelse for Ankestyrelsen.

AES' beslutning om genoptagelse af spørgsmålet om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. som følge af revision kan ikke indbringes for Ankestyrelsen. Sagens parter kan derfor ikke klage over selve revisionen, dvs. det forhold at sagen er genoptaget.

Hvis AES træffer en ny materiel afgørelse i forbindelse med revisionen, kan denne påklages, og Ankestyrelsen har samme handlerum, som anført ovenfor.

2.2. Retten til at få genoptaget en sag

Det er kun tilskadekomne eller dennes efterladte, der efter loven har mulighed for at anmode om genoptagelse af spørgsmålet om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. Se dog afsnit 2.3. om erstatningsansvarlige skadevoldere.

Hertil kommer, at AES af egen drift kan genoptage spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning m.v., jf. lovens § 41, stk. 1, 1. pkt. Et forsikringsselskab har ikke et lovbestemt krav på genoptagelse af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v., men hvis forsikringsselskabet fremsender en genoptagelsesansøgning, vil AES foretage en konkret vurdering af, om der er grundlag for genoptagelse af egen drift efter loven. Hvis der ikke er grundlag for lovbestemt genoptagelse, meddeler AES selskabet denne beslutning. Denne beslutning kan ikke påklages til Ankestyrelsen.

Ud over retten til at få genoptaget spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning m.v., har modtagere af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter lovens § 42 pligt til at gøre opmærksom på ændrede forhold, der kan føre til en lavere erstatning eller bortfald af erstatningen. Pligten har til formål at sikre, at en løbende erstatning til enhver tid afspejler modtagerens aktuelle indtjeningsevne.

Forsikringsselskabet (sager om ulykker) og AES (sager om erhvervssygdomme) skal tilsvarende være opmærksom på ændrede forhold, der kan føre til nedsættelse eller bortfald af modtagerens erstatning. Det er AES, der træffer afgørelse om nedsættelse eller bortfald af erstatningen.

Hvis den tilskadekomne dør efter at have anmodet om genoptagelse af en afgørelse efter loven, men før AES har truffet afgørelse i genoptagelsessagen, standser AES behandlingen af spørgsmålet om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v., uden at træffe afgørelse. Det skyldes, at retten til erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven er personlig og bortfalder, når den tilskadekomne afgår ved døden. Hvis der er indikationer på, at dødsfaldet kan være en følge af arbejdsskaden, bør AES dog tage stilling til, om sagen skal behandles med henblik på tilkendelse af erstatning til tilskadekomnes efterladte.

I klageperioden kan henvendelser fra parterne betragtes som en klage over afgørelsen, en anmodning om genoptagelse eller begge dele, hvis der i klagen er henvist til oplysninger, som ikke har været en del af det tidligere afgørelsesgrundlag. Se uddybende om afgrænsning mellem genvurdering og genoptagelse i vejledning om genvurdering (remonstration) efter arbejdsskadesikringsloven.

2.3. Erstatningsansvarlige skadevoldere

Ifølge lovens § 29, stk. 2, har erstatningsansvarlige skadevoldere eller ansvarsforsikringsselskaber, krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsulykkesforsikringsselskabet, en selvforsikret arbejdsgiver eller udbetalingsenheden hos AES, hvis de har udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til tilskadekomne eller dennes efterladte.

En skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har ikke et lovbestemt krav på genoptagelse af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v., men hvis skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab fremsender en genoptagelsesansøgning, vil AES foretage en konkret vurdering af, om der er grundlag for genoptagelse af egen drift efter lovens § 41, stk. 1, 1. pkt.. Hvis der ikke er grundlag for lovbestemt genoptagelse, meddeler AES skadevolder eller dennes selskab denne beslutning. Denne beslutning kan ikke påklages til Ankestyrelsen.

I de tilfælde, hvor AES af egen drift genoptager en afgørelse, har AES fortsat ret og pligt til at indhente de relevante oplysninger for at kunne vurdere afgørelsen, jf. officialmaksimen, uanset at tilskadekomne

evt. ikke ønsker, at spørgsmålet om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. bliver genoptaget.

2.4. Sondring mellem anmodning om genoptagelse og ny anmeldelse i erhvervssygdomssager

I forhold til erhvervssygdomme kan der opstå tvivl om, hvorvidt en anmodning om fornyet behandling af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. er udtryk for en anmodning om genoptagelse eller skal betragtes som en ny anmeldelse. Ankestyrelsen har i principafgørelserne U-16-06 og U-7-08 fastsat følgende retningslinjer for, om spørgsmålet skal behandles som en ny anmeldelse eller som genoptagelse af en tidligere sag:

1) Ny diagnose, dvs. at der i den nye sag skal anvendes et andet punkt på erhvervssygdomsfortegnelsen. I den situation behandles henvendelsen som udgangspunkt som en ny anmeldelse.

2) Ny påvirkning, dvs. en anden arbejdsfunktion end i den tidligere sag. I den situation behandles henvendelsen som udgangspunkt som en ny anmeldelse.

3) Hvis der ikke er yderligere påvirkning, efter der sidst blev truffet afgørelse, betragtes henvendelsen som udgangspunkt som en anmodning om genoptagelse.

4) Er der en tidsmæssigt længere påvirkning i samme funktion, kan det give anledning til tvivl. Der må her foretages en konkret afvejning af de forskellige hensyn, og relevanskriteriet tages i brug. Det betyder, at i situationer, hvor en fortsat arbejdsmæssig udsættelse er relevant for vurderingen af, om sagen kan anerkendes, er der som udgangspunkt tale om en ny anmeldelse. Hvis derimod en længere udsættelse for samme påvirkning som tidligere er uden betydning for, hvorledes sagen skal vurderes, skal reglerne om genoptagelse som udgangspunkt anvendes.

5) Har der været samme påvirkning, men på en ny arbejdsplads, vil sagen formentlig skulle behandles som et spørgsmål om genoptagelse.

Det er uden betydning for vurderingen af spørgsmålet om genoptagelse eller ny sag, om anmodningen/anmeldelsen er fremsendt før eller efter 5 års fristen for genoptagelse.

3. Betingelserne for genoptagelse efter loven

Dette afsnit beskriver reglerne for, hvornår en sag kan genoptages efter lovens § 41. Hvis de fire betingelser i afsnit 3.1. for genoptagelse ikke er opfyldt, træffes der afgørelse om afslag på genoptagelse, uden at der foretages en ny materiel vurdering af de faktiske forhold.

3.1. Regelgrundlaget

Betingelserne for at få genoptaget en arbejdsskadesag er overordnet beskrevet i lovens § 41, stk. 1 og 2, hvorefter følgende skal være opfyldt:

- 1) Der skal være anmodet om genoptagelse rettidigt.
- 2) Der skal foreligge nye oplysninger.
- 3) De nye oplysninger skal indebære en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse, og
- 4) den der beder om genoptagelse skal dokumentere dette.

Ad 1. Rettidig anmodning om genoptagelse (frister)

Afgørelser om, hvorvidt en skade er omfattet af loven (anerkendelsesspørgsmålet), eller hvorvidt en efterladt er anset for erstatningsberettiget efter lovens § 20, stk. 1, kan ikke genoptages senere end 5 år fra afgørelsen. Har AES eller Ankestyrelsen afvist en anmeldt erhvervssygdom med begrundelsen,

at sygdommen ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på erhvervssygdomsfortegnelsen, kan spørgsmålet om anerkendelse dog genoptages, selvom der er forløbet mere end 5 år fra AES' afgørelse. Der henvises til afsnit 3.2.1.-3.2.3.

For erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål er der ikke fastsat en særlig frist for genoptagelse. Her gælder de frister, der fremgår af forældelsesloven. Ifølge arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, er fristen 5 år for genoptagelse af erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. Tilsvarende gælder for så vidt angår genoptagelse af afgørelser vedrørende udgifter til behandling og hjælpemidler efter lovens § 15. Forældelsesfristen vil løbe fra tidspunktet, hvor den tilskadekomne eller efterladte blev bekendt med sit krav, eller fra den dag, hvor det manglende kendskab hertil kan tilskrives tilskadekomne eller efterladte som groft uagtsomt.

Hvis AES modtager en anmodning om genoptagelse på den sidste dag, hvor fristen udløber, er det afgørende, hvornår i døgnet fristen udløber. Hvis AES modtager anmodningen inden kontortids ophør den sidste dag (fristdagen), er fristen overholdt. Hvis anmodningen modtages digitalt, anses den for rettidig, når den er registreret hos AES senest kl. 23.59 på fristdagen, eller når den der beder om genoptagelse kan dokumentere, at en digital anmeldelse er afsendt senest på dette tidspunkt. AES afviser genoptagelsesansøgningen, hvis fristen er overskredet.

Ad 2. Nye oplysninger

Nye oplysninger defineres som oplysninger, som arbejdsskademyndigheden ikke tidligere har været i besiddelse af. Det er uden betydning, hvornår oplysningerne er udarbejdet, så længe oplysningerne ikke tidligere har været kendte af myndigheden. Der henvises til afsnit 3.3.

Ad 3. En vis sandsynlighed for ændret materielt udfald

Det er arbejdsskademyndigheden, som på baggrund af faglig erfaring og kendskab til praksis, i hvert enkelt tilfælde vurderer, om den modtagne dokumentation skaber en vis sandsynlighed for, at en ny vurdering af afgørelsen, i lyset af de nye oplysninger, vil kunne føre til, at afgørelsen får et ændret materielt udfald. Der henvises til afsnit 3.4.1. og 3.4.2.

Ad 4. Dokumentation

Det er en betingelse for genoptagelse efter anmodning fra tilskadekomne eller efterladte, at tilskadekomne eller efterladte dokumenterer, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse.

Med dokumentation forstås konkrete dokumenter, som underbygger, at de nye oplysninger med en vis sandsynlighed vil kunne føre til en ændret materiel afgørelse. Dokumenter skal forstås bredt og kan fx også være et foto. Det er ikke tilstrækkeligt, at tilskadekomne eller efterladte mundtligt fremkommer med nye oplysninger, fx telefonisk.

Myndighederne giver som udgangspunkt afslag på at genoptage afgørelsen, hvis det på trods af de dokumenter, der er indsendt sammen med anmodningen om genoptagelse, ikke er dokumenteret, at der er en vis sandsynlighed for, at genoptagelsen vil føre til en ændret materiel afgørelse.

Der henvises til afsnit 3.5. for en nærmere gennemgang af emnet.

Opsummering

Lovens § 41 indeholder således både formelle betingelser i form af rettidig anmodning, nye oplysninger og dokumentation, og materielle betingelser i form af en "vis sandsynlighed" for en ændret afgørelse, der skal være opfyldt, før en tidligere afgørelse kan genoptages efter loven. Hvis ovennævnte betingelser i lovens § 41 ikke er opfyldt, træffes der afgørelse om afslag på genoptagelse, uden at der foretages en ny materiel vurdering af de faktiske forhold. Dvs. allerede fordi, at de formelle betingelser ikke er opfyldt, vil arbejdsskademyndigheden ikke tage stilling til det materielle indhold af de nye oplysninger i anmodningen om genoptagelse.

De fire betingelser gennemgås nærmere nedenfor i afsnit 3.2.-3.5.

3.2. Frist for genoptagelse af anerkendelsesspørgsmålet vedrørende arbejdsskade og spørgsmålet om erstatning til efterladte

3.2.1. Anmodning om genoptagelse inden for 5 år fra første afgørelse

Hvis AES har afvist at anerkende en anmeldt skade som en arbejdsskade eller afvist at tilkende erstatning til efterladte efter en arbejdsskade, jf. lovens § 20, kan sagen genoptages inden 5 år fra afgørelsens dato, jf. lovens § 41, stk. 2.

Sagen genoptages, hvis der er nye oplysninger, der indebærer en vis sandsynlighed for, at genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og der er dokumentation for dette. Når et spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning m.v. til efterladte genoptages, betyder det ikke automatisk, at sagen nu opfylder betingelserne for anerkendelse eller yderligere erstatning. Der vil først skulle ske en vurdering af de nye oplysninger, før der kan træffes en ny materiel afgørelse.

3.2.2. Anmodning om genoptagelse senere end 5 år fra første afgørelse – absolut frist

Loven giver ikke mulighed for at dispensere eller se bort fra den 5-årige frist.

Hvis skaden fx er afvist som en ulykke omfattet af loven den 1. februar 2024, og AES den 2. februar 2029 modtager en anmodning om genoptagelse, vil anmodningen blive afvist, alene fordi fristen er overskredet.

Efter omstændighederne kan der være grundlag for at anse anmodningen om genoptagelse som en ny anmeldelse. Fristen i § 41 gælder ikke for nye anmeldelser. Det gælder fx, når tilskadekomne har været udsat for skadelige påvirkninger efter den oprindelige anmeldelse.

Hvis der kommer væsentlige nye oplysninger efter, at 5-årsfristen er udløbet, kan der dog stadig efter en konkret vurdering være grundlag for at genoptage sagen ud fra forvaltningsretlige principper, hvis den oprindelige afgørelse har været behæftet med en retlig eller faktuel fejl eller, hvis fx domstolene har underkendt myndighedernes praksis på et givent retsområde.

3.2.3. Erhvervssygdomme, der senere optages på fortegnelsen

Den absolutte 5-årige frist for genoptagelse af anerkendelsesspørgsmålet gælder ikke for sygdomme, hvor arbejdsskademyndighederne har meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og denne senere optages på fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. lovens § 41, stk. 3.

Det samme gælder, hvis betingelserne for anerkendelse efter et punkt på fortegnelsen lempes efter, at der er givet afslag på anerkendelse i den konkrete sag. Det er en ændring i retsgrundlaget og ikke ændrede faktiske omstændigheder, der begrundet genoptagelse i disse tilfælde.

Anerkendelse af erhvervssygdomme sker på baggrund af bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005. Hvis der alene sker ændring af betingelserne for anerkendelse efter fortegnelsen, som regulerer sygdomme anmeldt før 1. januar 2005, kan der ikke ske genoptagelse af afvisninger af sygdomme anmeldt efter 1. januar 2005.

Hvis AES efter en ændring af fortegnelsen har genoptaget en sag og har truffet en ny afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet, vil der løbe en ny genoptagelsesfrist på 5 år. Fristen regnes fra den første afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet efter genoptagelsen som følge af ændringen af fortegnelsen.

AES sætter også revision i visse afgørelser om afvisning af en erhvervssygdom. Det sker, når en sygdom efter en bestemt påvirkning ikke er optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, men hvor AES ved, at der forskes i årsagssammenhæng inden for området, og hvor forskningen kan føre til en snarlig ændring af fortegnelsen over erhvervssygdomme. AES vil i disse sager fastsætte et revisionstidspunkt i sagen, hvor AES af egen drift genoptager sagen og vurderer på ny.

3.3. Nye oplysninger

Nye oplysninger defineres som oplysninger, som arbejdsskademyndigheden ikke tidligere har været i besiddelse af. Det er uden betydning, hvornår oplysningerne er udarbejdet, så længe oplysningerne ikke tidligere har været kendte af myndigheden. Hvis oplysningerne vedrører forhold, som tidsmæssigt forelå forud for den afgørelse, som ønskes genoptaget, vil det samtidig være nødvendigt at vurdere, om der er grundlag for genoptagelse på forvaltningsretligt grundlag.

3.4. De nye oplysninger skal indebære en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse

3.4.1. Oplysninger i forhold til vurdering af anerkendelsesspørgsmålet

Ved anmodning om genoptagelse vurderer arbejdsskademyndighederne, om der foreligger nye oplysninger, der *indebærer en vis sandsynlighed for*, at genoptagelsen vil føre til en ændret materiel afgørelse af anerkendelsesspørgsmålet.

Nedenfor er der oplistet nogle eksempler på oplysninger, der vil være “nye” oplysninger. Det er en konkret vurdering i den enkelte sag, om de nye oplysninger indebærer en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse, og om myndighederne derfor enten skal genoptage en sag om anerkendelsesspørgsmålet eller give afslag på en anmodning om genoptagelse.

Oplysninger, der indebærer en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse:

- Der er truffet afgørelse om, at en anmeldt ulykke ikke kan anerkendes, fordi hændelsen ikke var dokumenteret, og efterfølgende modtages der en vidneforklaring, som ikke tidligere er kendt i sagen og som underbygger, at ulykken er en arbejdsskade.
- Der er truffet afgørelse om, at en anmeldt erhvervssygdom ikke kan anerkendes, fordi tilskadekomne ikke har medvirket til sagen og fremsendt lægeerklæring I, og lægeerklæring I eller lægejournal fra første lægebesøg modtages efterfølgende og underbygger, at det er en arbejdsskade.
- Der er truffet afgørelse om, at en anmeldt ulykke efter lovens § 6 ikke kan anerkendes, fordi personskaden kun var en mindre rift. Efterfølgende sender tilskadekomne lægelige oplysninger, som dokumenterer en udvikling i form af betændelsestilstand, stafylokokker e.l. som følge af riften og som underbygger, at ulykken er en arbejdsskade efter lovens § 6.
- Der er truffet afgørelse, om at en anmeldt erhvervssygdom ikke kan anerkendes. Senere modtages der imidlertid nye lægelige oplysninger om sygdommen, som indikerer, at den kan være erhvervsbetinget, og som underbygger, at der er tale om en arbejdsskade.

- Der er truffet afgørelse om, at en erhvervssygdom ikke kan anerkendes. Senere modtages en uddybende beskrivelse af de arbejdsmæssige belastninger, som underbygger, at der er tale om en arbejdsskade.

*Situationer, der **ikke** indebærer en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse:*

- Anmodningen om genoptagelse begrundes alene i oplysninger, som arbejdsskademyndighederne var i besiddelse af, da myndighederne traf den tidligere afgørelse.
- Ubegrundet genoptagelsesansøgning, hvor tilskadekomne i genoptagelsesansøgningen alene beder om at få sagen genoptaget.
- Genoptagelsesansøgningen er baseret på oplysninger, der ikke er relevante for spørgsmålet om anerkendelse (fx oplysninger om forværrede gener).
- Genoptagelsesansøgningen er baseret på argumenter om, at den tidligere afgørelse var forkert eller mangelfuld. I de situationer overvejer AES i stedet, om anmodningen skal behandles som en klage over afgørelsen, hvis anmodningen er modtaget inden for klagefristen, eller om der er grundlag for at genoptage sagen på forvaltningsretligt grundlag.

Ændrede og uddybende forklaringer

En ændret eller uddybende forklaring er “nye” oplysninger. Når en anmodning om genoptagelse af en afgørelse om anerkendelse indeholder en ændret forklaring, skal myndighederne vurdere, om de “nye” oplysninger vil være omfattet af én af nedenstående to kategorier. Se også Ankestyrelsens principmeddelelse PM 23-19.

1) Den nye forklaring *uddyber den oprindelige forklaring.*

Den nye forklaring uddyber den oprindelige forklaring, hvis den nye forklaring kan indeholdes i den oprindelige forklaring/beskrivelse af ulykken. Det er eksempelvis tilfældet, hvis der sendes en supplerende vidneforklaring, der dokumenterer, at ulykken er sket, som den tilskadekomne angiver det. Dette vil ofte være tilfældet, når den oprindelige beskrivelse af hændelsen/belastningerne var meget summarisk og unuanceret. I sådanne situationer vil tilskadekomne ofte herved have opfyldt kravet om at have indsendt og dokumenteret nye oplysninger, der med en vis sandsynlighed kan føre til en ny materiel afgørelse om anerkendelse eller ret til erstatning m.v.

2) Den nye forklaring *ændrer den oprindelige forklaring.*

Hvis den tilskadekomne oprindeligt har forklaret en hændelse meget detaljeret og præcist, og efterfølgende ændrer forklaringen væsentligt, vil arbejdsskademyndigheden som udgangspunkt lægge den første forklaring til grund. Se PM 23-19. Når en efterfølgende forklaring ikke kan indeholdes inden for den oprindelige forklaring, vil sagen kun blive genoptaget, hvis der forelægges dokumentation, som underbygger de nye oplysninger, og disse indebærer en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse.

Genoptagelsesadgangen gælder også for sager, der er afvist efter reglerne om for sent anmeldte skader, jf. lovens § 36, stk. 1.

3.4.2. Oplysninger i forhold til vurdering af erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålet

For at tilskadekomne eller efterladte kan få genoptaget en afgørelse om erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålene, skal der foreligge dokumentation for nye oplysninger, der skaber en vis sandsynlighed for, at:

- 1) de faktiske omstændigheder vedrørende tilskadekomnes eller efterladtes forhold enten adskiller sig væsentligt fra det, som blev lagt til grund ved afgørelsen, eller at tilskadekomnes eller efterladtes forhold har ændret sig væsentligt, og

2) at der er årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og ændringen.

De to punkter forklares nærmere nedenfor.

Det er kun, hvis arbejdsskademyndigheden vurderer, at der er grundlag for at genoptage sagen, jf. betingelserne i regelgrundlaget i afsnit 3.1., at myndigheden vil foretage en materiel vurdering af spørgsmålet om erstatning eller godtgørelse. Denne vurdering sker på grundlag af lovens regler om tilkendelse af erstatning m.v., jf. § 11, herunder i forhold til eventuel nedsættelse af godtgørelse og erstatning efter lovens § 12.

Ad. 1. Væsentlige ændringer i tilskadekomnes forhold

Arbejdsskademyndigheden genoptager spørgsmålet om erstatning og/eller godtgørelse, hvis der er nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for at genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og tilskadekomne dokumenterer dette.

Der skal i forhold til *godtgørelse for varigt mén* være tale om forhold vedrørende tilskadekomnes helbredsforhold, ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse m.v., mens der i forhold til *erstatning for tab af erhvervsevne* skal være tale om forhold vedrørende tilskadekomnes erhvervsmæssige situation.

Ved væsentlige ændringer i tilskadekomnes forhold forstås som udgangspunkt, at det varige mén eller erhvervsevnetabet er blevet højere end det, der blev lagt til grund ved den tidligere afgørelse. Det betyder, at der skal være en vis sandsynlighed for, at det varige mén kan ændres med mindst ét niveau – fx fra 20 pct. til 25 pct. For tabet af erhvervsevne skal der ligeledes være en vis sandsynlighed for, at tabet af erhvervsevne kan ændres med mindst et niveau, fx fra 15 pct. til 20 pct. Derudover kan myndigheden også genoptage sagen efter § 41, når erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger eller uddannelsesgodtgørelsen, skal nedsættes, når erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og uddannelsesgodtgørelse udbetales løbende.

Dokumentation af ændrede helbredsmæssige forhold vil som udgangspunkt bestå i en helbredsmæssig forværring med årsagssammenhæng med arbejdsskaden. Det kan eksempelvis være kopi af journal fra undersøgelse hos egen læge, sygehus eller specialist. Det kan også være henvisning til yderligere undersøgelser på fx sygehus, når henvisningen i den konkrete sag understøtter anden lægelig dokumentation. Arbejdsskademyndighederne skal dermed ikke genoptage en sag alene, fordi tilskadekomne er blevet henvist til undersøgelse, hvis der ikke foreligger lægelige oplysninger, der dokumenterer, at der er sket en forværring med en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng til arbejdsskaden.

Det er ikke et krav, at der er indtrådt forværringer i helbredstilstanden for, at sagen kan genoptages vedrørende tab af erhvervsevne. Hvis det fx er blevet lagt til grund ved afgørelsen, at tilskadekomne kunne bestride et arbejde, men det senere viser sig, at tilskadekomne ikke magter dette på grund af skadens følger, kan sagen genoptages, selvom der ikke i mellemtiden er indtrådt forværringer i helbredstilstanden. Betingelsen om, at de ændrede omstændigheder skal vedrøre tilskadekomnes helbredsmæssige forhold som følge af arbejdsskaden, og at tilskadekomne skal dokumentere dette, betyder bl.a., at generelle nedskæringer på arbejdspladsen, behov for pasning af sygt familiemedlem eller lignende, ikke i sig selv kan medføre genoptagelse. Det er ikke et krav, at tilskadekomne eller efterladte dokumenterer, at de ændrede omstændigheder vil føre til en ændret afgørelse, men det er et krav, at oplysningerne skal være af en karakter, som skaber en vis sandsynlighed for, at dette vil kunne ske.

Hvis anmodningen er ubegrundet eller alene indeholder tilskadekomnes egen forklaring om den aktuelle situation, og der ikke er vedlagt nye relevante bilag eller andre nye oplysninger (dokumentation) om helbredet eller de erhvervsmæssige forhold, som også dokumenterer, at der er årsagssammenhæng med

arbejdsskaden, vil arbejdsskademyndigheden give afslag på at genoptage afgørelsen uden yderligere sagsbehandling.

Ad. 2. Årsagssammenhæng

Tilskadekomne vil med fremlæggelse af nye oplysninger og dokumentation også skulle sandsynliggøre, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og ændringen. Det betyder, at det skal fremgå af dokumentationen, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og ændringen for, at der vil kunne ske genoptagelse.

Arbejdsskademyndigheden vil herefter ved vurdering af, om en afgørelse skal genoptages, tage stilling til, om dokumentationen viser, at der er en vis sandsynlighed for, at der er årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og de ændringer, som tilskadekomne eller efterladte oplyser om ved genoptagelsesansmodningen.

3.5. Den, der anmoder om genoptagelse, skal dokumentere nye oplysninger

En anmodning om genoptagelse af spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. efter lovens § 41 må anses som en såkaldt ansøgningssag. I sager, der rejses af en borger gennem en ansøgning, vil myndigheden kunne kræve, at borgeren i vidt omfang bidrager til sagsoplysningen. I lovens § 41, stk. 1, 2. pkt., er det nærmere angivet, i hvilket omfang den, der anmoder om genoptagelse, skal bidrage til sagsoplysningen. Den, der anmoder om genoptagelse, skal dokumentere, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse.

Ved anmodning om genoptagelse påhviler det dermed som udgangspunkt den tilskadekomne eller dennes efterladte at levere og dokumentere oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v.

Tilskadekomne eller efterladte vil skulle dokumentere nye oplysninger om, at de faktiske omstændigheder vedrørende tilskadekomnes forhold enten adskiller sig væsentligt fra det, som blev lagt til grund ved afgørelsen, eller at tilskadekomnes forhold har ændret sig væsentligt, og at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og ændringen.

Det betyder i forhold til adgangen til at få vurderet, om spørgsmål om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v. kan genoptages, at tilskadekomne eller dennes efterladte skal indsende ny dokumentation, som gør myndigheden i stand til at vurdere, om der er en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse kan føre til et ændret materielt resultat.

Dokumentationen skal som udgangspunkt være udarbejdet af andre end tilskadekomne. Det kan fx være fra offentlige myndigheder eller vidneudsagn. Undtagelsen hertil kan være, hvor tilskadekomne på anden måde kan dokumentere forholdet. Det kan fx være ved et foto taget af tilskadekomne af det sted, arbejdsulykken indtraf.

Dokumentation af ændrede helbredsmæssige forhold og årsagssammenhæng til arbejdet kan fx være kopi af journal fra undersøgelse hos egen læge, sygehus eller specialist. Det kan også være henvisning til yderligere undersøgelser på fx sygehus, når henvisningen i den konkrete sag understøtter andre lægelige oplysninger (dokumentation) om de ændrede helbredsmæssige forhold og deres sammenhæng til arbejdsskaden.

Arbejdsskademyndighederne skal dermed ikke genoptage en sag alene, fordi tilskadekomne er blevet henvist til undersøgelse, hvis der ikke foreligger andre lægelige oplysninger, der dokumenterer, at der er sket en forværring med en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng til arbejdsskaden.

Arbejdsskademyndigheden kan som udgangspunkt give afslag på at behandle en anmodning om genoptagelse uden videre behandling, hvis tilskadekomne ikke fremsender den nødvendige dokumentation for de nye oplysninger om forværring og for, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng mellem ændringen og arbejdsskaden. Hvis den manglende dokumentation bliver fremsendt på et senere tidspunkt, vil det kunne blive betragtet som en ny anmodning om genoptagelse.

Såfremt tilskadekomne indsender den nødvendige dokumentation, og arbejdsskademyndigheden genoptager sagen, overgår pligten til at oplyse sagen herefter til arbejdsskademyndighederne.

Det er arbejdsskademyndighederne, som i den konkrete sag vurderer, om de nye oplysninger, og om den konkrete dokumentation, som tilskadekomne eller efterladte afgiver, er tilstrækkelige til, at der er grundlag for at genoptage spørgsmålet om anerkendelse eller ret til erstatning og godtgørelse m.v.

I visse tilfælde vil arbejdsskademyndighederne undtagelsesvist skulle indhente supplerende dokumentation, inden der tages stilling til, om der skal ske genoptagelse efter lovens § 41. Der er tale om tilfælde, hvor det er tæt på umuligt eller åbenbart urimeligt at pålægge den tilskadekomne eller efterladte selv at indhente dokumentationen. Det kan være tilfældet i følgende situationer:

- Hvis arbejdsskademyndighederne vurderer, at en nærmere stillingtagen til, om der skal ske genoptagelse, forudsætter særlig fagkundskab, skal arbejdsskademyndighederne inddrage denne.
- Hvis arbejdsskademyndighederne vurderer, at en nærmere stillingtagen til, om der skal ske genoptagelse, forudsætter indhentelse af oplysninger, som vil kræve en særlig indsats eller er forbundet med omkostninger for parten at skaffe, skal arbejdsskademyndighederne indhente disse. Det vil fx kunne være indhentelse af sagkyndige erklæringer eller udarbejdelse af speciallægeerklæring. Omkostningerne vil således skulle være af en vis størrelse.

Arbejdsskademyndighederne skal derudover i visse helt særlige tilfælde forestå indhentelse af oplysninger, hvor det må antages, at tilskadekomne af særlige årsager ikke kan indhente materialet, fx som følge af sin alvorlige helbredssituation eller sprogvanskeligheder. Det kan også gælde uanset, om der er tale om oplysninger, som arbejdsskademyndighederne kan formode, at tilskadekomne er i besiddelse af.

Se også uddybende i afsnit 3.6. med eksempler på, hvornår tilskadekomne har indsendt tilstrækkelig dokumentation.

Særligt om vejledningspligt

AES er alene forpligtet til at vejlede generelt om tilskadekomnes pligt til at bidrage til sagsoplysningen, jf. ovenfor, og i nødvendigt omfang om, hvordan tilskadekomne kan skaffe oplysninger, samt om at manglende medvirken kan medføre, at sagen ikke kan genoptages. Vejledningspligten kan overholdes ved at henvise til AES' hjemmeside. AES er ikke forpligtet til at vejlede tilskadekomne om genoptagelsesregler og de konkrete oplysninger og dokumenter, der skal indsendes i forhold til den konkrete anmodning om genoptagelse, inden der træffes en afgørelse om genoptagelse.

Hvis tilskadekomne eller efterladte henvender sig til arbejdsskademyndighederne telefonisk med henblik på genoptagelse, skal arbejdsskademyndigheden vejlede tilskadekomne eller efterladte om, at det er nødvendigt, at de fremsender dokumentation for nye oplysninger, der kan danne grundlag for vurderingen af genoptagelsesansøgningen.

3.6. Eksempler

Eksempel 1:

AES har tidligere afvist at anerkende en anmeldt ulykke som en arbejdsskade, da det ikke var godtgjort, at der var sket en ulykkeshændelse på tilskadekomnes arbejde. Tilskadekomne anmoder om genoptagelse seks måneder efter afgørelsen og oplyser, at vedkommende har fundet to af sine tidligere kollegaer, som var vidner til hændelsen. Tilskadekomne vedlægger dokumentation fra vidnerne i form af en kort vidneforklaring om, at der skete en ulykke, hvor tilskadekomne kom til skade samt navn og adresse på de pågældende i sin genoptagelsesansøgning. Der er dermed vedlagt relevant dokumentation for nye oplysninger, der indebærer en vis sandsynlighed for, at genoptagelse vil føre til en ændret afgørelse. Sagen genoptages på det grundlag. Når sagen er genoptaget, overgår oplysningspligten til AES, og AES skal derfor i nødvendigt omfang indhente relevante oplysninger til en ny materiel vurdering.

Efter AES' eventuelle indhentelse af yderligere nødvendige oplysninger, træffer AES en ny materiel afgørelse om enten anerkendelse eller afvisning af en arbejdsskade.

Eksempel 2:

AES har afvist en skade med begrundelsen om, at skaden ikke skyldes arbejdets forhold. Tilskadekomne anmoder om genoptagelse og indsender dokumentation fra arbejdsgiver, som viser, at der er en vis sandsynlighed for, at skaden skyldes arbejdets forhold. Sagen genoptages på det grundlag. Når sagen er genoptaget, overgår oplysningspligten til AES, og AES skal derefter i nødvendigt omfang indhente relevante oplysninger til en ny materiel vurdering. Efter AES' eventuelle indhentelse af yderligere nødvendige oplysninger, træffer AES en ny materiel afgørelse om enten anerkendelse eller at en anmeldt ulykke ikke kan anerkendes.

Eksempel 3:

Tilskadekomne har fået anerkendt en knæskade, og méngraden er vurderet til mindre end 5 pct. To år efter afgørelsen anmoder tilskadekomne om genoptagelse, da vedkommende oplyser, at der er indtrådt en forværring af generne i knæet. Tilskadekomne vedlægger en journal fra forundersøgelse med lægelige oplysninger om, at der er en vis sandsynlighed for, at forværring af generne i knæet har årsagssammenhæng med den anerkendte knæskade. Heraf fremgår det også, at tilskadekomne er henvist til en kikkertundersøgelse, og der omtales ikke konkurrerende hændelser. Tilskadekomne har herved indsendt nye oplysninger (der er sket en forværring, og der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng til skaden) og dokumentation herfor (journal), der indebærer en vis sandsynlighed for, at genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse om godtgørelse for varigt mén. AES genoptager derfor sagen (processuel beslutning).

Eksempel 4:

Tilskadekomne har fået anerkendt en skade i venstre skulder. Tilskadekomne anmoder om genoptagelse og oplyser, at der er sket en forværring, og hun skal undersøges af en specialist. Sammen med ansøgningen om genoptagelse vedlægger tilskadekomne et journalnotat fra egen læge med lægelige oplysninger om, at der er øgede gener i skulderen, og at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng til den anerkendte skade samt et screenshot af en bekræftelse på, at hun er indkaldt til en lægeundersøgelse hos en ortopædkirurg. Som i eksemplet ovenfor har tilskadekomne indsendt dokumentation for nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for en ny materiel afgørelse. AES genoptager derfor sagen (processuel beslutning).

Eksempel 5:

Tilskadekomne har fået anerkendt og tilkendt 10 pct. for rygmen. Tab af erhvervsevne er vurderet til mindre end 15 pct., da arbejdet var genoptaget til samme løn og på samme vilkår. Seks måneder efter afgørelsen anmoder tilskadekomne om genoptagelse, da vedkommende som følge af ryggene har måtte skifte til et mindre rygbelastende arbejde til en lavere løn. Tilskadekomne indsender dokumentation for, at vedkommende havde svært ved at passe det gamle arbejde på grund af rygmenet (fx dokumentation for sygefravær eller referater fra sygefraværssamtaler som følge af ryggene) samt lønoplysninger fra sit nye arbejde. Tilskadekomne har herved indsendt dokumentation for nye oplysninger (skift af arbejde på grund af rygmenet og lavere løn, og at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng). Tilskadekomne har dokumenteret dette med oplysningerne fra tidligere og ny arbejdsgiver. AES genoptager derfor sagen, fordi der er en vis sandsynlighed for en ændret materiel afgørelse.

Eksempel 6:

Tilskadekomne har fået anerkendt en diskusprolaps i lænderyggen med et varigt mén på 15 pct. Tilskadekomne beder om genoptagelse, fordi tilskadekomne har fået psykiske gener efter arbejdsskaden. Tilskadekomne har vedlagt dokumentation i form af en lægejournal, hvor det fremgår, at tilskadekomne har fået psykiske gener som følge af arbejdsskaden grundet sine fysiske begrænsninger. Tilskadekomne har herved indsendt nye oplysninger om de ændrede forhold (udviklet psykiske gener og sammenhængen til arbejdsskaden), og dokumentation herfor (journalen). AES vurderer, at der er en vis sandsynlighed for, at dokumentationen kan føre til en ændret materiel afgørelse. AES genoptager derfor sagen (processuel beslutning).

Eksempel 7:

Tilskadekomne har fået fastsat et varigt mén til mindre end 5 pct. vedrørende albuegener. Tilskadekomne anmoder om genoptagelse et år efter afgørelsen, da vedkommende oplever skuldersmerter. Der er vedlagt en lægejournal vedrørende skuldersmerter, hvoraf det fremgår, at skuldersmerterne er debuteret 9 måneder efter arbejdsskaden grundet havearbejde. Der er dermed vedlagt nye oplysninger (nye smerter i skulder), og dokumentation for disse skuldersmerter. Derimod viser dokumentationen ikke, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng med arbejdsskaden. AES giver derfor et afslag på anmodningen om genoptagelse.

Eksempel 8:

Tilskadekomne har fået anerkendt en skulderskade med en méngrad på 5 pct. Tabet af erhvervsevne er vurderet til mindre end 15 pct., da arbejdet var genoptaget med uændret indtægt. Otte måneder efter afgørelsen anmoder tilskadekomne om genoptagelse og vedlægger en opsigelse, da vedkommende netop er blevet opsagt. Der er dermed indsendt nye oplysninger (opsigelsen), og der er vedlagt dokumentation for opsigelsen. Derimod viser dokumentationen ikke, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng med arbejdsskaden. AES giver derfor et afslag på at genoptage sagen, da der ikke er oplysninger, der med en vis sandsynlighed kan føre til en ændret materiel afgørelse.

Eksempel 9:

Tilskadekomne har fået anerkendt skuldersmerter som følge af et træk i armen. Fem måneder efter afgørelsen beder tilskadekomne om genoptagelse af afgørelsen vedrørende godtgørelse for varigt mén, fordi hun har fået en diskusprolaps i ryggen. Der er medsendt en lægejournal, hvor der er en MR-scanning, som dokumenterer prolapsen. Derimod viser dokumentationen ikke, at der er en vis sandsynlighed for årsagssammenhæng med arbejdsskaden. AES giver derfor et afslag på at genoptage sagen.

4. Genoptagelse – udgifter til behandling og hjælpemidler

Spørgsmålet om udgifter til behandling og hjælpemidler kan selvstændigt genoptages på samme måde som ved erstatning, hvis der er nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og hvis den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette, jf. lovens § 41, stk. 1, jf. § 15.

Ofte vil der ikke være tale om, at der skal ske en egentlig genoptagelse af den tidligere afgørelse om dækning af behandlingsudgifter eller hjælpemidler. Modtager AES en ny ansøgning om at få dækket nye udgifter til behandling eller hjælpemidler, eller for en længere periode end oprindeligt forudsat, behandles ansøgningen som en ny ansøgning.

Forsikringsselskaberne behandler krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. i anledning af anmeldte ulykker og betaler sådanne udgifter i det omfang, kravet kan imødekommes, jf. § 15 i arbejdsskadesikringsloven, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 502 af 23. maj 2024 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring. Tilskadekomne skal modtage en skriftlig meddelelse om resultatet af forsikringsselskabets vurdering af krav efter bekendtgørelsens § 1, jf. samme bekendtgørelses § 2. Det skal fremgå af meddelelsen, at sagen kan forelægges AES til afgørelse, hvis tilskadekomne ønsker det. Den tilskadekomne skal underrettes, når sagen sendes til AES.

Forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om behandlingsudgifter, gælder tilsvarende, når tilskadekomne anmoder om genoptagelse efter § 41 i arbejdsskadesikringsloven. AES kan genoptage sagen efter lovens § 41, og tilkende dækning af fremtidige behandlingsudgifter og hjælpemidler efter lovens § 15, hvis der anmodes om genoptagelse af dækning af disse udgifter, og hvis der er nye oplysninger, der dokumenterer, at det behandlingsbehov, der blev forudsat ved den oprindelige afgørelse, er ændret. Det kan eksempelvis være, at en behandling for en afgrænset periode ikke kunne afsluttes inden for den forudsatte periode. Dokumentation for nye oplysninger om ændret behandlingsbehov kan fx være kopi af tandlægebehandling, regning fra fysioterapeut eller regninger fra psykolog.

Eksempel:

Tilskadekomne har fået dækket ortopædiske sko som fremtidige hjælpemidler. Tilskadekomne anmoder om genoptagelse, da det viser sig, at skoene bliver slidt hurtigere end oprindeligt forudsat, og den årlige udgift bliver højere end forudsat i den oprindelige afgørelse. Tilskadekomne indsender en udtalelse fra ortopæden som dokumentation for nye oplysninger, der viser, at behovet for sko har ændret sig. AES vurderer, at de nye oplysninger indebærer, at der er en vis sandsynlighed for en ændret afgørelse, da behovet for hjælpemidler har ændret sig. AES behandler derfor anmodningen som en genoptagelse af en tidligere afgørelse om hjælpemidler for en fremtidig afgrænset periode.

Det udgør ikke et tilstrækkeligt grundlag for at genoptage en afgørelse om dækning af fremtidige behandlingsudgifter, at der er sket ændringer i forhold, som ikke vedrører den tilskadekomne. Sagen kan fx ikke genoptages, fordi behandlingen (fx medicinen) er blevet dyrere end på afgørelsestidspunktet, fx på grund af ændringer i tilskudsregler.

5. Revision – Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om at behandle sagen igen på et senere tidspunkt

Begrebet "*revision*" anvendes, når AES beslutter at følge en sag for at vurdere, hvorvidt følgerne af arbejdsskaden ændrer sig (forværres eller bedres) over tid. Der kan være behov for at følge en sag, hvis

det varige mén eller tabet af erhvervsevne ikke kan opgøres endeligt, men hvor de helbredsmæssige eller erhvervsmæssige forhold dog er så afklarede, at det er muligt at træffe en midlertidig afgørelse.

Revision er en processuel beslutning, hvor AES i forbindelse med afgørelsen beslutter, at en sag skal tages op igen på et senere tidspunkt, der fastsættes ved afgørelsen. AES indsætter en dato for revisionen i afgørelsen.

Der skal altid sættes revision i afgørelser om midlertidigt tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne.

AES sætter også revision i visse afgørelser om ikke at anerkende en erhvervssygdom. Det sker, når en sygdom efter en bestemt påvirkning ikke er optaget på erhvervssygdomsfortegnelsen, men hvor AES ved, at der forskes i årsagssammenhæng inden for området, og hvor forskningen kan føre til en snarlig ændring af fortegnelsen over erhvervssygdomme. AES vil i disse sager ikke anerkende sygdommen som en erhvervssygdom, men sætte revision i sagen.

AES' beslutning om at sætte revision i en sag er ikke en afgørelse. Parterne kan derfor ikke indbringe spørgsmålet om tidspunktet for revisionen for Ankestyrelsen.

Arbejdstilsynet, den 24. februar 2026

LOTTE MANNICHE GROTH-ANDERSEN

/ Helle Klostergaard Christensen